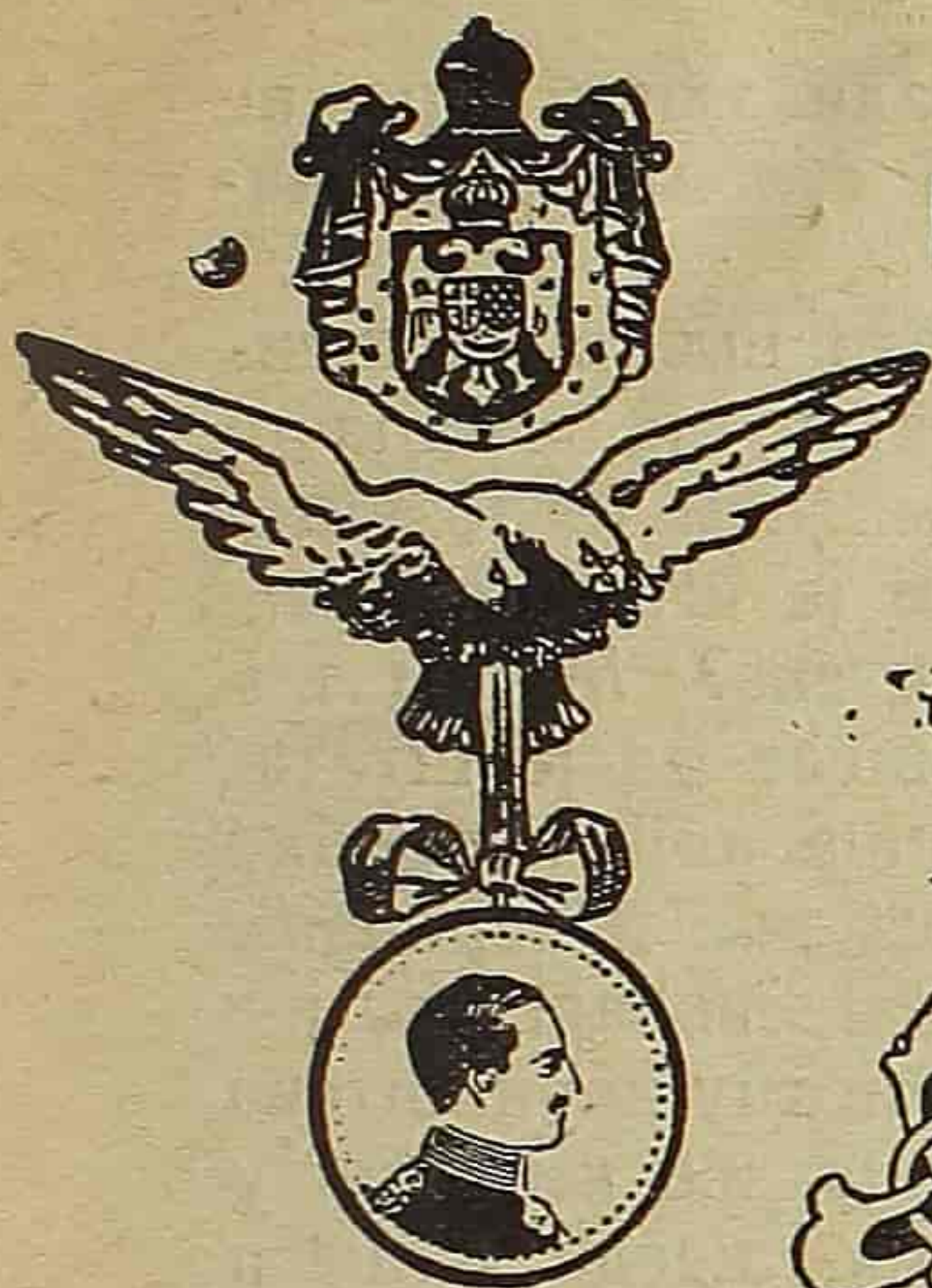
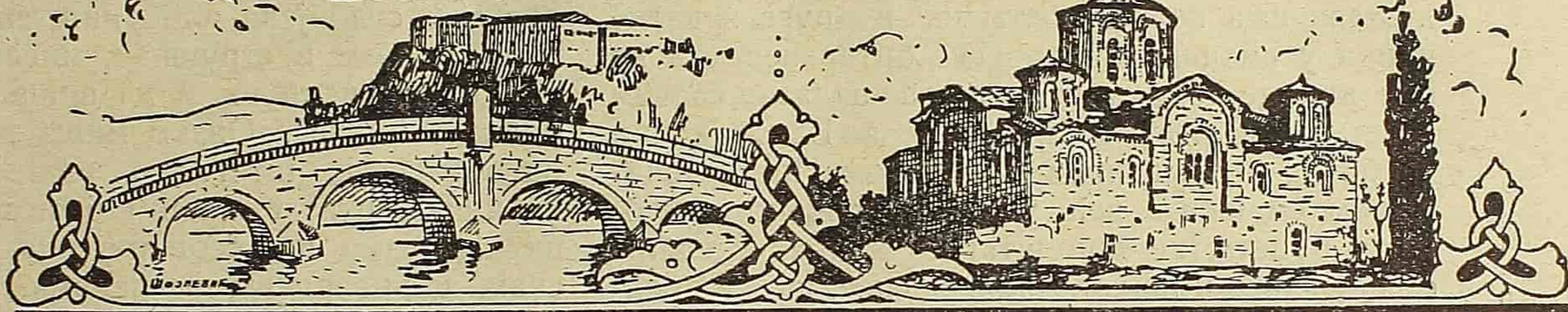

Поштарина плаћена у готову.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ВАРДАРСКЕ БАНОВИНЕ

20 ФЕБРУАРА 1932. ГИД.
СУБОТА

БРОЈ 2.— ДИНАРА

ГОДИНА III. Број 117
СКОПЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ излази један пут недељно. Годишња претплата је 80.—, а за иностранство 140.— динара. Огласи се примају по утврђеној тарифи. Рукописи, огласи и претплата се шаљу на адресу Банске Управе за Уредништво Службеног Листа. — Уредник СИМИЋ СТЕВАН, директор гимназије у пензији.

РАД ПАРЛАМЕНТА

Приликом дебате о Адреси, после саслушане Престоне Беседе Њ. В. Краља, ми смо могли констатовати велику једнодушност Скупштине и Сената у свима битним питањима која се односе на општу политику наше земље. Шта више, из текстова Престоне Беседе и Адресе, ми смо се могли уверити о апсолутној једнодушности између Круне и Народнога Претставништва у свима стварима које су инаугурисале високу државну политику од 6. јануара и које су довеле до новог Устава, митровданских избора и других политичких аката која су овоме новом Уставу логички следовала. Ми нећемо овде да понављамо све оне дубокомислене изјаве које су пале, приликом дебате о Адреси, у заједничкој седници Сената и Скупштине, јер су те изјаве биле објављене у свима новинама и народ Вардарске Бановине је са њима довољно упознат; али ћемо на овом месту констатовати следеће важне чињенице, које су од историјског значаја: У дискусији о Адреси су учествовали сенатори и народни посланици из свих бановина и из свих бивших политичких група, а међу њима и неколико њих који су чинили вођство бивших странака. Укупно је говорило 14 сенатора и 33 народних посланика. По бановинама, број говорника износи: Из Моравске бановине 2 (један сенатор и један посланик); из Савске бановине 10 (3 сенатора и 7 посланика); из Дравске бановине 6 (3 сенатора и 3 посланика); из Приморске бановине 3 (1 сенатор и 2 посланика); из Дунавске бановине 7 (све посланици); из Вардарске бановине 6 (2 сенатора и 4 посланика); из Дринске бановине 5 (све посланици); из Зетске бановине 5 (2 сенатора и 3 посланика); из Врбаске бановине 1 сенатор и 1 посланик и из Београда 1 сенатор. По ранијој партиској припадности говорило је: бивших радикала

11, бивших демократа 9, бивших самосталних демократа 9, бивших припадника Х.С.С. 4, бивших земљорадника 3, бивших заједничара 1, бивших чланова Ј.М.О. 1, бивших социјалиста 1, бивше немачке странке 2, бивше мађарске странке 1, бивши кметијац 1, и неутралних 5.

Ови народни претставници нису говорили само у своје име, него и у име народа који их је послао у Парламент да га тамо заступају. У земљи, њихове речи имају зато врло великих значаја, али су њихове речи имале у толико већи значај у иностранству, нарочито код извесних наших непријатеља, који су у Југославију увек гледали као на неки предмет својих скривених жеља.

*

Парламент је наставио свој рад и он ових дана решава о државном буџету. Овај џиновски посао изазива у данашње време у толико већу пажњу земље и јавнога мњења што се цео свет данас налази у тешкој економској кризи и што, према томе, и наша земља мора строго да води рачуна о свима тешким моментима на које налази сваки појединац у својој приватној привреди. Такве критичне околности очекују пре свега, као најјефикаснију меру предохране, најстрожију штедњу, и нови Парламент ће морати о њој да води рачуна као о врховној доктрини државног буџетирања у данашње време.

Овогодишњи предлог државног буџета, који је Краљевска Влада поднела Народном Претставништву, мањи је за једну милијарду и 810 милиона. Лањски буџет је износио 12.210.303.954 динара, ове године износи свега 11.400.000.000 динара. Као што се види, Краљевска Влада је већ водила рачуна о околностима у којима се налазимо и њој се мора одати пуно признање што је поступила са

свом енергијом у питању свих могућих смањења у државном буџету: Извесно, она у штедњи није ипак одлазила у крајност, јер би претерана штедња значила расипање у најгорем смислу ће речи.

Смањујући један буџет, то значи пре свега смањити пореску оптерећеност грађана. Наша држава има велике културне и друге задатке и она у смањивању пореске оптерећености не сме да иде тако далеко да ове задатке сасвим занемари. С тога ми налазимо да Влада једино треба да брани пред Народном Претставништвом смањења већ учињена у њеном пројекту буџета, не допуштајући ни њихово даље смањивање ни њихово повећавање, јер су предложена смањења довољна и сасви оправдана.

Желимо још да констатујемо на овоме месту да је при саставу последњег државног буџета стриктно вођено рачуну о буџетској равнотежи, чиме је поштовано једно велико и врховно начело добрих државних финансија. Један уравнорежен, реалан и јаван буџет, то је први поступак једне солидне државно-финансијске политике. Боље је ићи сигурно и штедљиво ма и са малим лишавањима и уздржавањима, па чак и са извесним закашњењима у прогресу, него упадање у евентуалне дефиците, који би могли уздржати и стабилности народнога новца, а да и не говоримо о другим безбројним недаћама, које би из једне такве политике могле произићи.

Наше воћарство

У последње време доста се говори и пише о воћарству у нашој земљи, као еминентно воћарској, како у погледу важности гајења воћарства у појединим крајевима, где је воћарство рентабилније него ма која друга култура, тако исто и у погледу извозног биланса, који је последњих година опао из разлога, што је код нас још недовољна продукција воћарства да задовољи потребе у нашој земљи и за извоз, и што је последњих година знатно велика појава разних болести и штеточина на воћкама, које не само да умањују бербу, него слабе и квалитет, па чак шта више и саме воћке уништавају.

Често се запитамо, зашто нема могућности нити сретстава да наше воће произведемо и сачувамо по квалитету, као што је случај код напредних воћара у другим земљама, премда су сви повољни услови за гајење воћарства у нашој земљи и да имамо доста добрих врста, које се у другим земљама не могу гајити? — На ово питање лак је одговор: недовољна способност и пажња код наших воћара за производњу воћа.

Највећу штету воћарству за последњих неколико година наносе разне болести и штеточине, које се из године у годину све више

шире а скоро никакве радикалне мере не предузимају се за њихово сузбијање и уништавање.

Колику је штету нанела шљивина штитава ваш нашем шљиварству, као најјачој грани воћарства, скоро свима нам је познато. Сада наступа питање да ли је штитава ваш потпуно сузбијена или уништена? Многи воћари, понеки и стручњак, мисле да је штитава ваши нестало и да више није потребно прскати шљиве. Овако мишљење и веровање од велике је штете за наше воћарство, јер шљивина штитава ваш није потпуно уништена нити је сама по себи изчезла, ње има још у свим шљиварским крајевима, негде више а негде мање. Чак шта више и у оним шљиварским крајевима где је доста рађено на уништавању исте и где се је мислило да је потпуно уништена, она је сада *ојет* на *помолу*, те је опасност да не уништи младе шљиваре, пошто су стари уништени са првом инвазијом, чији је врхунац био у зиму 1929 и 1930 године.

После шљиве у нашем воћарству на првом месту заузима јабука, која такође није поштеђена од разних болести и штеточина: *кржаве ваше, јабукове ијије, (цветождера) јабучног црва* и других познатих али мање опасних. Од непознатих штеточина на јабукама, у току ове јесени примећен је у околини Пожеге и Обреновца и од стручњака утврђен један нови и то велики непријатељ јабука, а то је *јабукова шћићаста ваш*, која је исто тако велики непријатељ за јабуке, као штитава ваш за шљиве.

Да ли ће се у интересу развијања воћарства, како за потребе у земљи, тако и за извоз дозволити, да се штеточине и даље не сметано шире и праве осетне штете воћарству, и да ли ће се мирно гледати како ће читави комплекси јабучара пропадати од најновијег непријатеља штитава ваши, као што су нам читави комплекси родних шљивара пропали? — У интересу воћарства и очувања вере код воћара, да се све болести и штеточине могу са сигурним успехом сузбијати и уништавати и да се може обезбедити жељени принос од воћака, треба што пре предузети радикалне мере за уништавање штеточина и болести на воћкама прскањем са препаратима воћних карболинеума, која су *јрскања айсолушно пошребна за зимско сузбијање, које даје најбоље резултате*.

Није довољно воћке само једанпут прскати, до сада на жалост скоро никако воћке нису прскане, па није чудо што није било рода, и ако га је било он је био слаб по квалитету, него треба воћке преко године више пута прскати, као што се то ради у напреднијим земљама н.пр. Калифорнији, те није чудо да она са својим производима у нашој воћарској земљи нађе прођу и да туче по квалитету наше шљиве, јабуке, брескве и т.д.

Сада се намеће најважније питање на који начин да се изврши организација зимског прскања воћки, нарочито у времену када је сељак у највећој новчаној оскудици, нарочито воћари, јер рентабилитет производње воћа у току ове године веома је слаба, воћари немају новчаних сретставе да сами организују борбу против непријатеља, нити пак могућности разумевања да што инвенстирају за очување воћака по оној народној: „лакше је спречити него лечити“ или „лакше је готову воћку очувати него младу подићи“.

И ово питање може се решити најбржим и најјевтинијим начином, ако се од стране надлежних организује борба против болести и штеточина на воћкама и држава стави на расположење потребна новчана сретства, после чега са пуним правом може се очекивати од државе, да у извозном билансу на првом месту дође наше воћарство.

Потреба пажња на време је учињена и надати се, да ће се непријатељи нашег воћарства благовремено сузбити и уништити.

Спасоје Пешић,
управник државног
лозног и воћног расадника у пензији.

Задругарство код нас

Ма да Дравска бановина броји само 8% становништва Југославије, на њу отпада трећина задругара наше Краљевине. Кредитне задруге, које су најбоље развијене, имале су крајем 1929 год. 1.788 милиона динара штедних улога, док су задруге свих осталих бановина имале само 470 милиона динара тих улога. Добро су развијене сточарске и пашњачке задруге. Штајерска воћарска задруга, основана 1929 год., продала је већ прве године свога рада 128 вагона воћа, претежно јабука. Већина главних задружних чиновника свршила је штедомесечну задружну школу која постоји у Љубљани од 1908 год.

Хрватски део нашег народа није био тако сретне руке. Партијски утицаји и дух шпекулације били су од врло штетног утицаја на хрватско задругарство, нарочито код два већа савеза у Загребу и једног у Сплиту. Али, ослобођено партијских окова и поучено скупо плаћеним искуством, хрватско се задругарство препрорађа и све боље напредује. Ма да бројем задруга и задругара заостаје за словеначким и српским задругарством, оно финансијском снагом није слабије од српског. Поред кредитних, лели успех показују сточарске задруге, које су се почеле оснивати у Савској бановини 1908 год. Благодарети овим задругама, Савска бановина има одличну музну стоку, нарочито симетталске пасмине. Као код Словенаца и Срба, тако је и код Хрвата успешно уведена задружна набавка вештачких

ђубрива и других пољопривредних потреба. Последњих година у Загребу је основана шестомесечна задружна школа, у коју се примају младићи са свршеном основном школом.

Сем малог савеза српских привредних задруга у Дубровнику, Срби пречани имали су свој добро организовани и јаки Савез српских земљорадничких задруга у Загребу.

У Србији питање оснивања задруга, и то занатских и потрошачких, први је покренуо Светозар Марковић, 1871 год. Али прва задруга, и то земљорадничка кредитна задруга, основана је 1894 у селу Вранову код Смедерева, заслугом оца српског задругарства, смедеревца Михаила Аврамовића (рођен 1864 г.) 1895 Аврамовић покрене лист „Земљорадничка задруга“, исте године оснива се Савез српских земљорадничких задруга, три године доцније Србија добива закон о земљорадничким и занатским задругама.

Благодарећи пожртвованом раду сеоске интелегенције, нарочито учитеља и свештеника, српско задругарство је лепо напредовало. Крајем 1910 Србија је већ бројила 975 земљорадничких задруга, од којих су послале извештај 854 задруге са укупно 32.491 задругаром. Поред 638 кредитних, 160 машинских и 72 набављачке, ту налазимо 17 житарских, 12 млекарских, 2 виноградарске и т. д. Ове две последња, — једна у селу Вањи код Аранђеловца, а друга у Смедереву, које и данас постоје, — спадају међу наше боље и јаче задруге.

За време светског рата, услед непријатељске окупације, био је не само спречен даљи развитак задругарства, већ је такође уништено много од онога што је било постигнуто двадесетогодишњим напорним радом. Али, после ослобођења и уједињења нашег народа, српско земљорадничко задругарство наставља свој рад и напредује. Са главним савезом српских земљорадничких задруга фузионишу се Српски задружни савези у Загребу и Дубровнику, па је тако ојачани савез бројио, крајем 1930 год., 2219 задруга, од којих је поднело извештај 1516 задруга са 119.717 задругара. Напротив главни савез занатских задруга у Београду бројио је исте године свега 114 задруга, од којих 87 кредитних, 22 произвођачке и 5 сировинских, све са скромним бројем задругара и малим прометом.

По ослобођењу, у Југославији су настали нови облици задругарства. По француском угледу, код нас су уведене месне задруге за пољопривредни кредит, којих данас има око 1500 са 120.000 задругара, а окупљене су у 6 обласних задруга, са главном задругом у Београду. Да би се омогућио што успешнији рад око насељавања, код нас су уведене аграрне заједнице (задруге), окупљене у 6 савеза. 1921 год. почеле су се оснивати здравствене задруге, у сврху асанације села, пружања лекарске помоћи, хигијенске пропаганде

и т.д. Државни службеници оснивају своје набављачке, кредитне, станбене и друге задруге, официри своју официрску задругу у Београду, која је крајем 1930 год. имала 7364 задругара и 5 филијала.

Ради кредитирања земљорадника, у првом реду путем земљорадничких задруга, основана је 1929 год., уз учествовање државе, задругарства и приватног капитала, Привилегована Аграрна Банка, са акцијским капиталом од 700 милиона динара. Крајем септембра 1931 год. њени су зајмови износили 747 милиона динара. Од тога отпада 480 милиона на хипотекарне зајмове, 266 милиона на задружне зајмове и т.д. У своје раду Аграрна Банка се понајвише служи задругама за пољопривредни кредит, чије мишљење тражи и онда кад се задругарима деле хипотекарни кредити. Занатске задруге уживају јефтине кредите код Занатске Банке, која је основана, мада у много скромнијем обиму, као и Аграрна Банка, т.ј. учествовањем државе, задругарства и приватног капитала.

Јосип Букша

Светозар Митровић

срески пољопривредни референт
Крива Паланка.

Село и сељак

Данас појам села и сељака и тачну дефиницију о њему слабо ко може да даде. Село нас је дало и ми смо се од њега одродили. Оно је остало штуро. Гро његових идеала отишао је у школе и по завршетку не враћа се на своје огњиште, већ из „Велеграда“ у машти сања лепоте села; бујну шуму, извор, кривудава стазу и у фантазији својих превеликих „осећања“ према селу, налази задовољства, манифестујући га „заносом“.

Проучавањем села слабо се је ко бавио. О селу није било документованих списа и чистих појмова. Тек у новије време појавило се је неколико интересантних студија, од наших признатих познаваоца прилика на селу, а данас већ читаве плејаде аутора пишу и износе живот тежака. Друге државе много су раније почеле са проучавањем села и сељака, тако да су економски елементи преуређења дошли у најзгодније време и могли кроз низ времена да даду здраве основе и чврсте темеље економије. Сједињене Америчке Државе, Енглеска и Немачка, па и остале оснивају специјалне катедре за проучавање живота на селу, према којим резултатима померају скалу у проналаску да дођу до нове оријентације, што наравно доноси напредак.

Тако о селу као моралној матици, где се кристалише наша економска снага и идеја напретка, мора се повести строго рачуна, да сваки буде способан члан друштва и спреман да издржи и реши најтеже проблеме кризе.

Специјално код нас, село је основ државе и економије. Било је држава чисто војнички као Спарта и Рим; било их је и трговачких као Ђенова и Венеција; а и таквих, које су поникле из чисто правних компромиса. Али историја слабо коју земљу зна да је кроз периоде најмучнијих времена пробијала себи пут као чисто сељачка држава, осим српских државица, чије су тегобе дале слободу, створену високим моралом сељака. Њ. В. наш Краљ каже: „Кроз све мучне периоде наше историје, село је било и остало, будан чувар националних тековина и извор снаге у свима лепим изражајима народног геније.“

Радити у правцу културног и привредног подизања нашег села, уз строго чување националног карактера, значи одговорити дужностима садашњости и потребама нашег здравог и успешног развијања у будућности“.

Данашњица је заиста тешка. Тежак и грађанин, данас прелазе кроз депресију тешке атмосфере, економског вртлога и кризе, чије су жртве банке, предузећа, златне подлоге, валуте и берзе. И није ни чуда. Цео свет и потрошачки и произвођачки шпекулише у циљу боље прође робе и интереса па макар и на штету другог. Шта онда бива? Необавештеношћу овог најмногбројнијег нашег живља и главног продуцента сировине, његовим незнањем усавршавања и шпекулације у учествовању општег промета, излаз из ситуације је тежак; не говорећи о неком репрезентовању наше робе на страни за економски, односно пољопривредни реноме.

Ето у томе лежи трагика наше националне производње на страним пијацама. Туђа роба, слабо квалитативна, често се шпекулантски назове и „Југословенском“.

Истина до скорих дана ово није била главна брига. Док су сви западни народи радили на економском култу и препороду села, стварајући најјаче финансијске подлоге и уживајући глас културног и цивилизованог света, дотле је наш народ грцао под јармом туђина, што је био повод слабог културног напретка. И место пера и мастила, манифест његових делања били су, односно давале су пушке и барут, а плодови овога су данашња слобода. Е када се ово узме у обзир, долази се до закључка, да наш народ — нацију, друге државе једино преко историје познају. Историја нашега народа је највећа трагедија у свету, други је такву немају, она је тешка али славна...

Имајући у виду да у нашој држави живи око 80% земљорадника, великих малих и средњих поседа, значи да је наша земља аграрна и као такву чини гро тежак. Да би оваква и она стала раме уз раме у ред других напредних држава, данас се мора особита пажња поклонити главном делању нашег сељака — пољопривреди, као грани привреде, која уме да заталаса цео културни свет. Како би се почело? Човек је у инстинкту себичан,

али узимајући друштво као целину, мора доћи до народног просвећивања у најширим слојевима, да би се добио израз утицаја, који ће се манифестовати општим привредним прогресом.

Село је истина насеље. Да ли је код сељака добро развијена узајамност, скуп, измена мисли или каква „конференција“? Није. Они се и међусобно не познају! Ето прве грешке у васпитању воље човечијег инстинкта, коме не достаје потреба и иницијатива.

Јубилеј проф. Стјепана Роце

Скромно, у кругу својих интимнијих пријатеља, прославио је ових дана педесетогодишњицу живота и двадесетпетогодишњицу свога обилног и плодног рада на просвећивању народа и ширењу националне мисли, г. проф. Стјепан Роца, један од најмаркантнијих личности културног живота на Јадрану.

Рођен 24 децембра 1881 год. у Водицама код Шибеника, Роца је по свршеној основној школи упућен у задарску (учитељску школу) да се спреми за учитељско звање. Јаке интелигенције и ванредне марљивости, по природи витез и говорник, он је ускоро постао понос и љубимац својих другова.

По домаћој традицији као и под силним дејством литературе, Роца је као ђак био одушевљени присталица Старчевићевог хрватског радикализма, у колико је старчевићанство представљало револт против аустро-мађарских угуњетача. Када је наша уједињена универзитетска омладина у Прагу и Бечу развила заставу српско-хрватског братства и југословенског јединства, Роца је пригрлио свим жаром своје душе идеју интегралног југословенства и постао један од њених најактивнијих пропагатора. Још пре доношења речке резолуције и образовања српско-хрватске коалиције, за време кад је неслога Срба и Хрвата одржавала на банској столици мађарског магната Куена Хедервари-а, у доба кад се је услед неслоге између Срба и Хрвата одржавао талијански званични језик у Далмацији, која је бројила преко 97 од сто српско-хрватског становништва, Роца, млади учитељ пучке (основне) школе, *ширио је у народу мисао српско-хрватског јединства.*

Као прави народни апостол, Роца је годинама обилазио и најнезнатнија места, Далмације. Он посећује сељака на њиви, пастира при стоци, занатлију у радионици, ширећи у народу просвету и југословенство. Његова се предавања броје на хиљаде и тешко да га је на том пољу ко надмашио у нашој земљи. На хиљаде и хиљаде неписмених сељака и радника научио је бесплатно читању и писању. По ослобођењу проширио је свој рад и на војнике и жандарме. Неписмене војнике учи писмености, питомцима сплитске жандармериј-

ске школе одржао је од 1921 год. само преко 300 предавања, и то све бесплатно.

И као учитељ основних школа и као професор средње техничке школе у Сплиту, Роца је делио и непрестано дели у народу на хиљаде и хиљаде корисних књига и брошура. Дели бесплатно и своје и туђе, које сакупља од народних пријатеља, од Министарства и разних установа. И на том пољу тешко да има у нашој отаџбини човека равна Роци.

Јужна Србија је имала срећу да види проф. Роцу неколико пута у својој средини. Два пута је обишао с пројекционим апаратом скоро целу Јужну Србију. Видело га је не само Косово славно, већ и Берово, Пехчево и Царево Село. Одржао је преко стотину предавања о ванредним природним лепотама и огромној важности нашега мора и приморја, да упозна Јужносрбијанце с нашим великим заједничким благом, нашим Јадраном. У Далмацији је олет одржао преко стотину предавања о лепотама, о историјским и уметничким знаменитостима Јужне Србије, а нада све о човеку и брату Јужносрбијанцу. 1928 год., у доба најжешћих партијских свађа, Роца је повео у Србију и на Косово стотину сељака из питоме и винородне каштеланске ривијере, која се протеже од Сплита до Трогира. И ти бистри и напредни Каштеланци вратили су се својим домовима ојачани у својој љубави према српској браћи.

Већ пуних 25 година Роца ради и на публистичком и књижевном пољу. Али и тај његов рад искључиво је посвећен народној ствари и народном просвећивању. Написао је неколико стотина чланака, био је уредник новина, издао неколико својих књига и брошура. Ослобођење Јужне Србије из турског јарма прославио је 1912 год. збирком песама „Осветници Косова“. Кад је Аустро-Угарска 1913 г. спремала рат да уништи Србију победницу из балканских ратова и у ту сврху стварала код хрватских маса протусрпско расположење, Роца је устао са својом књигом „Брат је мио које вере бије“. И збирци „Наши јунаци“ сакупио је песма 25 наших песника, који су певали братству и слободи. Својим љубимцима, нашем класичном Југу и нашем мору, посветио је своје две књиге „Јужна Србија“ и „Јадран“. Тиме још није наведена ни половина Роциних књига. Он је такође неуморни сакупљач народних везова и народних старина те је многим драгоценим примерцима обогатио етнографски музеј у Сплиту и музеј хрватских старина у Книну.

Проф. Роца је развио цинковску делатност на нашој народној њиви, те је својим радом задужио народ на вечиту благодарност. Бележећи ове редове ми се молимо Провиђењу да нашем врлом славњенику дарује дуг и срећан живот, како би и на даље корисно и часно послужио народу у Југославији.

Јосип Букша.

Књижевност

Друштво Св. Саве: Братство XXVI, Београд 1932. Сар. 269. Уредник Др. Јован Хаџи Васиљевић, секретар Друштва Светог Саве, У садржају с ови радови;

Др. Ст. Станојевић, *Од Велбужда до Косова*; Др. А. Соловјев, *Светосавски Номоканон и његови нови пројиси!* Др. Влада Р. Петковић, *Манастири у Шумадији*; Глиша Елезовић, *Турски извори за историју Југословена*; Прота Стеван Михаљчић, *Привредна снага српског народа у прошлости*; Зар. Р. Поповић, *Божја воља — приповетка*; П. Ж. Петровић, *Трагови обожаванја поштарних извора у нашем народу*; Драг. С. Обрадовић, *Наши ђаци у Француској за време окупације*; Др. Јов. Хаџи-Васиљевић, *Јања Влајинац (1817—1902)*; Зар. Р. Поповић, *Велики национални композиитор*; У спомен Огиста Говена; У спомен Виктора Берара; Др. Јов. Хаџи Васиљевић, *Поменик Д. С. С.; Друштво Св. Саве.*

Сама имена чији су чланци и расправе објављени у овом нашем одличном издању Друштва Светог Саве довољно сведоче о научној и књижевној вредности ове корисне књиге, која заслужује сваку препоруку. С.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

КРЕТАЊЕ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

На територији Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине за време од 1.-I. до 31.-I. 1932 год.

Редни број	Обољења	Остало од претходног извеш.	Нови случајеви	Света боловала	Од свих случај.		Остаје
					Оздравило	Умрло	
1	Febris flava						
2	Variola vera						
3	Thyphu exanthemat	—	4	4	—	—	4
4	Typhus recurens						
5	Tiphus abdominalis	24	20	44	26	3	15
6	Dysenteria	—	4	4	1	—	3
7	Scarlatina	76	36	112	86	10	16
8	Diphtheria et Croup	36	39	75	49	4	22
9	Encephaliti lethargica						
10	Mening corebro spinalis epidemic						
11	Pertussis						
12	Erysipelas	18	14	32	26	1	5
13	Malleus						
14	Tetanus	—	1	1	—	1	—
15	Anthrax	8	2	10	8	—	2
16	Trachoma						
17	Febris pnerperalis	—	1	1	—	1	—
18	Lepra	2	—	2	—	—	2

Из Одељења за Социјалну Политику и народно Здравље у Скопљу VI. № 3342/32. г.

Натечаји

Натечај за инжињера

Општини Приштинској потребан је један дипломирани инжињер који испуњава све законске услове.

Кандидати који имају услове за ово звање, треба са својим молбама и свима потребним документима да се јаве овој општини најдаље

до 27. фебруара тек. год. и да у молби назначе месечну награду за коју пристају да служе, јер ће према одлуци одборској при једнаким условима бити примљен онај кандидат који пристане да служи најјевтиније.

Кандидат који буде изабран, може ступити на дужност одмах по саопштењу избора, пошто је место празно.

Рок трајања службе и остале појединости регулисаће се између општине и изабраног кандидата уговором.

Бр. 2272. Из канцеларије општине Приштинске, 15 фебруара 1932 г. у Приштини. П.1 - 1

Тражи се деловођа

Општини Самоковској у срезу Поречком Бановине Вардарске потребан је деловођа.

Кандидати који испуњавају услове из чл. 114 зак. о општинама, имају се обратити суду и одбору општ. Самоковске, најдаље до 25 фебруара 1932 године.

Принадлежности су предвиђене буџетом за ову годину 1000 динара месечно

Из канцеларије Суда општине Самоковске 7 фебруара 1932 год. Бр. 308. П.1—1

Натечај за стражаре

Општини Приштинској потребни су: 15 стражара, један агент и један командир за општинску стражу, који испуњавају услове за стражаре и агента из чл. 7. Правила за општинске стражаре, издатих од стране Министарства Унутрашњих Послова од 18 фебруара 1928 г. Ј.Б.Бр. 2335, а за командира који испуњава услове из чл. 10 истих правила.

Сваки кандидат при подношењу молбе мора навести, да ће при ступању у службу дати писмени пристанак, да ће у служби остата најмање три године дана у смислу чл. 6. пом. правила.

Плата са принадлежностима за ову годину одређена је: за стражаре 700 динара, за агента 800 динара и за командира 1200 динара месечно, но при једнаким условима, утврдиће се они кандидати, који пристану за најнижу плату да служе.

На основу одлуке одбора ове општине од 14 фебруара тек. год. Бр. 2272 позивају се сви заинтересовани кандидати, да се са молбама и документима пријаве овој општини одмах, а најдаље до 27 овог месеца закључно. Доцније молбе неће се узимати у обзир.

Бр. 2272. Из канцеларије општине Приштинске, 15 фебруара 1932 г. у Приштини. П.1 - 1

ОГЛАСИ

Продаја непокретности

За наплату 893 дин. дуга са 12% год. интереса од 15 августа 1928 год. до наплате, колико дугује пок. Петар Митић, бив. обућар

из Сурдулице, Државној Ликвидационој Банци по меници ЛБр. 85852 и акту пом. Банке Бр. 9597 од 23-VII-1928 год. Извршна власт среза Масуричког изложиће продаји на дан 5 марта 1932 године у хотелу „Лондон“ у овд. варошици следеће непокретно имање пок. Петра Митића и то:

1) Њиву „Топола“ у атару варошице Сурдулице која се мери и граничи: од истока до Стамена Стојковића 15 мет., од запада до Илије Павловића 14 мет., од севера до Милана Николића 89 мет., и од југа до Дине Миленковића 98 метара у вредности по процени 600 динара.

2) Ливаду „Топола“ у атару вар. Сурдулице, која се граничи и мери: од истока до Петра Станковића 10 мет., од запада до Божидара Поповића 16 мет., од севера до Павла Ђ. Митића 152 метра, и од југа до Петра Стојковића 159 метара у вредности по процени 800 динара.

На овоме имању других терета нема.

Ова се продаја даје јавности и позивају се купци да на исту дођу и лицитирају.

Бр. 63. Из канцеларије Начелства среза Масуричког у Сурдулици 10-II-1932 године.

П. 1—1

Продаја ствари

За наплату остатка главног дуга од 8.000 дин. са 12% год. интереса од 1 септембра 1928 год. до наплате и 1233 дин. таксе и трошкова, колико дугује Петко Анђелковић, из Кијевца, своје повериоцу Врањској привредној банци из Брања по осудном решењу бив. Врањског Првостепеног суда Бр. 2317 од 22-II-1929 године. Извршна власт среза Масуричког изложиће продаји на дан 5 марта 1932 године у хотелу „Лондон“ у овд. варошици следеће непокретно имање дужника Петка и то: плац у ул. „Знепољској“ у варошици Сурдулици на коме постоји једна кућа склона паду од слабог материјала, покривена ћерамидом, који се мери и граничи: од истока до Васке уд. Стојановића 17,40 мет., од запада до Стојана Стевановића 14,20 мет. од севера до реке 20 мет. и од југа до улице 19,70 мет. у вредности по процени 2900 дин.

На овоме имању према извештају среског суда у Врањи Бр. 11607 постоје ови терети:

1) Интабулација Глигорија Стаменковића, пензионера из Сурдулице од 9 XI-1928 год. Бр. 389 за 8.000.— динара.

2) Прибелешка Душана Т. Младеновића из Сурдулице од 22-XII-1928 године Бр. 477 за 11.000.— динара.

3) Прибелешка Томе Топалчића из Сурдулице од 29-I-1929 год. И № 29 за 8.200.— дин.

Ова се продаја даје јавности и позивају се купци да на исту дођу и лицитирају.

Из канцеларије Начелства среза Масуричког 8. фебруара 1932 год. Бр. 13913 у Сурдулици.

П. 1—1

Продаја старог аутомобила

Хигијенски Завод у Скопљу на основу решења Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине VI. Бр. 509 од 9 јануара 1932. год. и решења Управе Завода Бр. 1919 од 10 фебруара 1932 год. изложиће продаји путем јавне лицитације један дотрајали аутомобил марке „Лаурин“ са припадајућим му деловима и прибором по списку.

Лицитација је усмена а одржат ће се у канцеларији Санитетско Техничког Одељења овога Завода на дан 12 марта 1932 год. у 11 часова пре подне пред за то одређеном комисијом. Почетна цена за надметање 10.000.— динара. Прописани услови за ову продају могу се видети сваког радног дана у канцеларији економа Завода за време од 11—12 часова, а аутомобил је изложен у заводској гаражи где се може прегледати свакога радног дана у време од 8—12 и 15 и по до 18 часова. Ближа обавештења у условима. Позивају се сви заинтересовани да уреченог дана на одређено место и у означено време предстану и узму учешћа у овој лицитацији.

Из канцеларије Хигијенског Завода у Скопљу Бр. 1919 од 10. фебруара 1932. год.

П. 1—2

Набавка меса за војску

На дан 29 фебруара тек. год. у 11 часова, одржаће се у команди III армиске области (Интендантура) прва јавна усмена лицитација за испоруку меса за Скопски гарнизон за време од 1. априла до закључно 30 септембра 1932 год. по прописаним условима који се могу видети сваког радног дана у канцеларији поменутој команде.

Кауција 100.000 динара полаже се на каси Команде III армиске области најдаље до 10 часова дана објављеног за лицитацију по чл. 88 Закона о државном рачуноводству.

Конкуренти имају бити снабдевени документима, која су Законом о државном рачуноводству и условима прописана.

ЕБр. 1867 из Интендантуре команде III армиске области 15 фебруара 1932 године у Скопљу.

П. 1—1

Зидање бараке у Охриду

Хигијенски Завод у Скопљу одржаће на дан 10 марта 1932 године у својој канцеларији у Скопљу у 11 часова пре подне I оферталну лицитацију у скраћеном року од 20 дана за издавање у рад озиђивање једне декерове бараке код Здравствене Станице у Охриду. Предрачунска је сума 44.666,71.— динара, а кауција за наше поданике 5 од сто од предрачунске суме у готовом новцу или вредним папирима по члану 88 Закона о Државном Рачуноводству полаже се на каси Хигијенског Завода најдаље до 10 часова одређеног за лицитацију дана. Предузимачи су

дужни собом донети уверење о пријави предузимачке радње за ову годину, као и доказе о испуњењу члана 87 Закона о Државном Рачуноводству, уверење занатске коморе и уверење Пореске Управе о плаћеној порези за последње тромесечије. Предрачун и услови могу се видети сваког радног дана од 8 12 и од 16—18 часова у канцеларији Санитетско-Техничког Уделења Завода. Понуда таксирана са 100 динара има се поднети у запечаћеном коферту, на коме мора бити тачно написано: Понуда за озиђивање једне декерове бараке Здравствене Станице у Охриду од понуђача Н.Н., најдаље до 11 часова одређеног дана за лицитацију. Накнадне понуде као и понуде недовољно таксирани или неправилно написане неће се примати.

Из канцеларије Хигијенског Завода у Скопљу од 13-II-1932 год. Бр. 2367. П.

Набавка меса за војску

Према решењу ЕПБр. 1500 од 1. фебруара 1932 год. држаће се прва усмена лицитација за испоруку меса по гарнизонима Вардарске дивизиске области од 1. априла до 30 септембра 1932 год. и то:

23. фебруара: у команди места Прилеп, Охрид и Гостивар са Тетовом и Мавровим Хановима.

25. фебруара: у команди места Ресан и Кичевском војном округу.

27. фебруара: у Интендантури Вардарске дивизиске области у Битољу за испоруку меса Битољском гарнизону.

29. фебруара: у команди 12 пешадиског пука у Дебру за испоруку меса Дебарском гарнизону.

Лицитације почињу у 11 часова, напред одређених дана.

Услови се могу видети сваког радног дана у напред наведеним командама.

Кауција 5 од сто вредности испоруке полаже се до 10 часова на касама команда где се држе лицитације а у одређени дан лицитације.

Интересанти собом да донесу документа предвиђена Законом.

Е.Бр. 1906. Из канцеларије интендантуре Вардарске дивизиске области 15 фебр. 1932 г.

Набавка намирница

Решењем [управника болнице Бр. 63 од 28-I-1932 године а на основу чл. 82—105 зак. о Држав. Рачуноводству и правилника за извршење одредаба из одељка „Б“ уговора о набавкама, Бановинска болница у Кавадару одржаће на дан 28 фебруара т. г. прву усмену лицитацију, за набавку болничких потреба за ову болницу, а за време од 1 априла до 1 октобра 1932 године. На случај да ова лицитација не успе има се одржати друга на дан 15 марта т. г. Лицитација ће бити јавна и одржаће се

у економату ове болнице. Услови ове лицитације могу се видети сваког радног дана у економату ове болнице.

Из канцеларије Банов. болнице Вардар. бановине у Кавадару к.Бр. 63/932 г. 3—3

Набавка животних намирница.

У економату Бановинске Болнице Вардарске бановине у Битољу одржаће се у 11 час. пре подне:

I. На дан 3-III-1932 год. прва усмена лицитација за набавку хлеба и месај као и млечних производа за потребе болнице у времену од 1-IV-1932 до 31-IX-1932 године закључно и то:

За хлеб бели и црни на суму око	22.000 дин.
За месо на суму око	32.000 „
За млеко пресно и кис. на суму око	21.000 „
Свега	75.000 дин.

У случају да се ова лицитација не одржи из којих било разлога друга усмена лицитација одржаће се на дан 24 марта под истим условима и на истом месту.

II. На дан 4. марта 1932 г. прва усмена лицитација за набавку бакалука и осталих потреба болнице за време од 1-IV-1932 до 31-IX 1932 године закључно и то:

За бакалук на суму око	33.700 дин
За мртвачке сандуке на суму око	3.800 „
За остале ситне потребе на суму око	3.430 „
Свега	60.930 дин.

У случају да се ова лицитација не одржи из којих било разлога друга усмена лицитација одржаће се на дан 25 марта 1932 год. под истим условима и на истом месту.

III. На дан 7-III-1932 године одржаће се прва усмена лицитација за набавку 400м³ дрва за огрев болнице у времену од 1-IV-1932 до 31-III-1933 год. закључно, а по предрачунској суми у динара 64,000.

У случају да се ова лицитација не одржи из којих било разлога друга усмена лицитација одржаће се на дан 29 марта 1932 год. под истим условима и на истом месту.

Услове и све законске прописе заинтересована лица могу видети сваког дана у канцеларији економата болнице.

Кауција се полаже пред комисијом која врши лицитацију приликом подношења докумената и то наши поданици 5%, а страни 10% од гореозначених предрачунских вредности.

Позивају се заинтересована лица да одређеног дана предстану болничкој канцеларији у 10 часова пре подне са свима документима, која се траже ст. 6 чл. 13 правилника за извршење одредаба из одељка „Б“. Уговори и набавке Закона о државном рач. по прописаној форми.

Из канцеларије Бановинске болнице у Битољу бр. 138 од 23-I-1932 год. 3—3

Власник Службеног Листа је Банска Управа Вардарске Бановине у Скопљу.

Чековни рачун 80.121. — Стан уредника: Кеј Краља Александра 124. — Телефон 2-27.

„Немања“ Задужбинска штампарија Вардарске бановине — Скопље, Цара Николе ул. бр. 35 — Телефон бр. 533